

Da Stockholm - 5 Dec 1900 -

73, AVENUE DU BOIS DE BOULOGNE,
PARIS.

Min vän,

Trogen mitt lifte, vill jag nu säga
er min tanke om er bok. Det finnes
ett par punkter i hvilka min uppfattning
inte öfverensstämmer med
der, - men jag vill först icke påstå
att min tankegång är den riktiga.
Ur bokens sidor utströmma friska
flåster af mod, af allvar och ädel
enthusiasm, som helt först skola
ingjuta nytt lif i många förtorkade
hjärtan. På många ställen har ni
talat er tanke på ett synnerligt
lyckligt sätt. Jag vill citera
några af de punkter, som mest
billat mig:

73. AVENUE DU BOIS DE BULOGNE
PARIS.

"Samlingen är Kvintessensen af all religion"

(sid. 2. -)

"Förnuftet är icke iakttagaren - det
är Förtäroren" (sid. 16)

"I den nya tron finnes ingen
skilnad ^{mellem} ~~for~~ god och lif" (sid. 28)

(Bravo !!!)

hela sidan 30.

"Den slata själfömetelse" (sid 55)

är ett vackert uttryck - äfvenså

"Kaos har blifvit Kosmos" (sid 59)

af hela min själ fyllas jag
den sista satsen på sid. 81, äfvenså

uttrycket "Käleken är en

Sammanbindande Kraft" (sid 8)

och "afskilsheten kan icke skänka
hågen varaktig lycka" (sid 96)

Men utan förklaringsintressant. Jag
gillar alldeles er lära sid 99 -
ett uttryck "själfriskhetens fulla
Ramliga uttalande." och att
"tänka med hela sin själ är att bedja"
(sid 115.) lista satsen i boken är
oändligt vacker och tilltalande!

De punkter i hvilka
min uppfattning afiker från er
är sid 35. 64 ("god på jorden") och
89. -

Det teosofiska begreppet om
människans förhållande till talen
mig icke. (Det är kanske enbart - men
jag tror att denna lära är skadlig,
genom att hos många elstra andligt
högnos.) Kanske är det synen af min
egen bristfällighet, min egen ömklighet
som för mig detta begrepps så not =
lijubande - ja rent af förfärande. -

"Ljuset af mitt eget förnuft" (sid. 36)

är för mig absolut otillräckligt.

Det kännas så ljufligt att hafva
något högre och bättre väsende att
fly till - att liksom glida ut ur mig

sjelf, in i Gud när och försjunka
deri. för mig är "ödniskheten"

icke en dygd - det är ett lifsbefoh.

Jag önskar alldeles icke blifva

någon frö på jorden", jag önskar

att mitt "jag" (d. v. s. en sammansättning af all tänkbar ynklichkeit)

må Bryngas ihop allt mer, tills

jag helt och hållet försvinner och

uppgår i Gud, likt droppen i hafvet.

Förlåt - min upsjirktighet!

Hvad jag nu sagt innebar intet

Klander mot er uppfattning. mitt

syfte är blott att påpeka att den

skiljer sig från min.

73, AVENUE DU BOIS DE BOULOGNE,
PARIS.

Det yttre sid 89. förstår jag icke
nätt. för mig är Sonen icke
Förnektat utan Kärleken. —

Jag skickar ih idag mitt
arbete. Det vore riktigt om äfven
hi ville sända för sänd notera hvad
hi tycker om, och hvad hi ogillar.
Vårt begrepps om Kristus är ej
detsamma ... men jag har ih
Romma ihäg att då jag skriver
om Kristus "tänker jag på
den pre-existerande gudomliga
Kärleken — mer än på dess
tillfälliga inkarnation i Kristi
skapelse. Då (om hi tager detta
i Konsideration) bli vår uppfattning
Kanske ej så olika? —

Det är med djupt vemod jag släpper
ifrån mig detta mitt sista ande-barn.
Jag skulle föredragit att det ej släppts
ut i den pyggnas världen förr än
efter min död. Det blir nog blott
ett ringa fåtal människor som kunna
förstå diktens innebörd — det syner i
mig, då jag tänker att den skall
lösas af kallgrinande hvardags-
människor

Längtar öfren hi bort från jorden?
Ibland — vet jag knappst hur jag
skall bära mig åt för att orka
leva ännu en tid.

"Två själars saga" — som jag
visionärt uppskattade julnatten —

1899

var - Sådan jag förmam den - af
frispande skönhet. Jag är smärtsamt
medveten om hur mycket den förlorat
på att återges i meniskt tungomål.
Trots allt arbete, jag nedlagt dygd -
är den icke så helgjuten, som jag
uppfångade den - men jag Kan ej på
den bättre. Gud gifve den Kan verka
gott trots all bristfällighet! -

farväl för idag, min kära
andlige broder; - allt godt
Tillönskas eder
af

Mary Karafj.